

[Jørgen Jørgensen.]

Besparelser, vilde andrage en samlet Besparelse paa højst 1,5 Mill. Kr. Jeg maa tilstaa, at jeg tror ikke, Balanceplanen er saa fint afvejet, at dette Beløb til Indkøb af Benzin kan bringe stor Forstyrrelse i den. Det var i Sammenligning med de Beløb, det drejede sig om, aldeles ligegyldigt, om den Reform, som Handelsministeren foreslog, blev gennemført eller ikke. Med Hensyn til Kødrationeringen gik alle sagkyndige imod at gennemføre en ny Ordning som foreslaaet af Handelsministeren. Der vilde ikke blive mere Kød ved den Foranstaltning, og de fleste var enige om, at Fordelingen ingenlunde vilde blive bedre.

Jeg foreslog under Forhandlingerne om disse Spørgsmaal den højtærede Handelsminister, at der skaffedes de haardt arbejdende i Byerne større Mulighed for Forsyning med Margarine paa den Maade, at alle, der fik Ret til Hjemmeslagtning, skulde afgive et Margarinemærke hvert Kvartal pr. Person. Jeg vil meget haabe, at Handelsministeren, som viste Interesse for Spørgsmaalet, vil tage det op i Praksis. For det første synes jeg, det er nyttigt, at der bliver Ro om Spørgsmaalet om Hjemmeslagtning, og dernæst maa det siges, at de Mennesker, der har Adgang til Hjemmeslagtning, har en saa begunstiget Stilling i Sammenligning med alle andre med Hensyn til Forsyningen, at de meget vel kan give Afkald paa et Margarinemærke til de Mennesker inde i Byerne, for hvem det kniber meget haardt at faa Smør og Margarineringen til at slaa til. Hvis disse Mærker blev fordelt til haardt arbejdende, som i Forvejen faar Tillægsration af Brød, tror jeg, de i det store og hele vilde komme i de rigtige Hænder. Jeg maa gaa ud fra, at den højtærede Handelsminister ikke har lagt dette Spørgsmaal paa Hylden, men vil tage det op, naar Mulighederne for Gennemførelse foreligger.

Det er et Kendetegn for denne Rigsdagsssamlings Lovgivning, at Krigstidens Restriktioner er under Afvikling. Den Lempe af Restriktionerne, som Venstres Regering ikke saa sig i Stand til at sætte i Gang, har Folketinget i denne Rigsdagsssamling gennemført. De to mest betydningsfulde Love paa dette Felt, Vareforsyningsloven og Prisloven, fik under Folketingets Behandling klart og tydeligt Paategningen „Afvikling“, og selv om jeg vil advare mod for megen Optimisme med Hensyn til, hvor hurtigt det vil gaa, saa er det dog af Betydning, at det nu i Lovgivningen er fastslaaet, at Statsindgreb og Restriktioner er Krigstidsforanstaltninger, der maa ophøre, saa

snart Forholdene gør det forsvarligt. Jeg mener ingenlunde, at vi er over alle Vanskeligheder — langt fra. Jeg er endda tilbøjelig til at tro, at vor økonomiske Stilling i mange Kredse af Befolkningen bliver bedømt alt for optimistisk. Den Tendens til en Stigning i Prisniveauet, som spores paa en Række Omraader, er et Urovarsel, som man maa agte nøje paa. En ny Prisstigningsbølge kan faa meget skadelige Følger for vort Erhvervsliv og vort økonomiske Liv langt frem i Tiden. Virkningerne af sidste Aars lille Høst blev ikke saa mærkbare for vore Forsyningsforhold og vore Ernæringsforhold, som man i Fjor kunde frygte. Den højere Pris paa vore Eksportvarer afbødede en stor Del af Vanskelighederne. Paa det økonomiske Omraade maa det i det hele taget siges, at Regeringen har faaet en Del foræret ikke alene i kontante Penge i Statskassen som Resultat af Lovgivning fra den tidligere Regerings Tid, men ogsaa ved de højere Eksportpriser, som Regeringen kom forholdsvis billigt til.

Jeg vil nævne en enkelt af de Lovreformer, der er gennemført i denne Rigsdagsssamling, og som jeg anser for meget betydningsfuld. Det er Jordreformen, som for Hovedlovens Vedkommende er gennemført, til Dels enstemmigt, i dette Ting og ogsaa i det andet høje Ting. De øvrige Jordlove, der knytter sig dertil, ligger nu til Forhandling i Landstinget. Hele den danske Husmandsbewægelse har gennem Aarene set hen til den Dag, da der blev aabnet Mulighed for, at ogsaa deres Børn kunde faa en selvstændig Virkeplads paa Danmarks Jord. Nu bliver det til Virkelighed. Først med Udstykningslovens Vedtagelse faar 3 Mands Udvalgene i Kommunerne et klart Grundlag for deres Arbejde med at skaffe Tillægsjord frem til de for smaa Brug, og det er mit Haab, at 3 Mands Udvalgene i stor Udstrækning vil være i Stand til at faa frivillige Aftaler i Stand, saa Spørgsmaalet om Tillægsjord kan løses inden for et kortere Aaremaal.

Foruden Spørgsmaalet om Tillægsjord, som nu bliver løst, er der skabt Mulighed for, at den Ungdom, som uddanner sig til Landbrugsgerningen og har Evne til at passe et Landbrug, kan faa en Arbejdsplads i en fri og selvstændig Landbrugsbedrift. Det er et stort Maal, der er naaet. Det staar nu til Ungdommen selv, om den vil udnytte Mulighederne.

Jeg havde ønsket og haabet, at hele Jordlovsreformen kunde være gennemført i Enighed mellem Partierne. Det lykkedes desværre ikke. De Konservative og Venstre